

Duyên-Lãng Hà Tiễn Nhứt

III. Văn Đọc Không Phải Đọc

Muốn hòa hợp thì phải có hòa giải trước đã. Hòa giải là việc giải quyết êm đẹp những bất hòa giữa hai người hay hai bên tranh chấp. Câu hỏi đặt ra là trong văn đọc HHHG hay bầu cử đã đúng theo VN cổ những bất hòa giữa con người giải quyết?

Cuộc chiến tranh VN chính thức kết thúc vào ngày 30-4-1975 khi ông Dương Văn Minh soạn thảo quy định theo nghị quyết VNCH tuyên bố đầu hàng CS Hà Nội. Cách thức chấm dứt chiến tranh này được mô tả rất đúng qua câu người ta thường nói “đầu làm vua, thua làm giặc”. Người miền Nam thua trận bỏ dần cái đầu của mình cho “Ngự” trên trán còn người miền Bắc “giặc” rất nhiều. Đây là vấn đề tâm lý tình cảm. Trong thức đồ ăn, nhà cửa, đất đai, tài sản của những kẻ thua trận bỏ chấp đầu hàng như chúng còn gì, thân phận con người trở thành nô lệ hoặc tù đày. Đây là ý nghĩa rất phần lớn của cái chiêu bài gọi là “giải phóng” của những kẻ chiến thắng. Thức giải mù lòa những người tay hoạn hô cái màn o thuốt đó.

33 năm sau cũng ngày 30-4 mới có được một người CS là ông Bùi Tín tuyên bố cho mọi người biết sự thật, tuy rằng những có văn còn hơn không: “Hôm nay tôi sẵn sàng nói to cho mọi người nghe rõ: đầu của Việt nam ta sau ngày 30-4-1975 không hề được giải phóng, cũng không hề được thống nhất.” Có thể ông Bùi Tín đang cố gắng vượt qua chính mình, những còn 3 triệu đồng viên CS khác? Cũng nên ghi nhận đây sự can đảm của ông Bùi Tín. Những duy và hành động của ông Bùi Tín cũng cho thấy một mặt để yêu cầu của sự hòa giải giữa hai bên Quốc/Cộng. Với ông Bùi Tín chỉ là một cá nhân, một cá nhân đã bỏ lơ đi ra khỏi guồng máy của quy định. 33 năm sau khi cuộc chiến kết thúc, người ta mới thấy rõ kẻ thống đã đầu hàng đầu hàng cái Chính-Nghĩa của việc hòa quân chiếm miền Nam, còn người thua phải mất tất cả chỉ còn lại cái Lý-Tư tưởng trong công cuộc chiến tranh bị biến chất, và cái Danh-Dục của những con người mưu làm người. Càng ngày người VN Quốc Gia càng ngày càng cao đầu và hãnh diện với điều đó.

CS vào Saigon là bắt đầu con đường đi xuống của chúng. Hiện nay, con đường tiếp tục xuống còn là đường CS phải chấp nhận thực tế đa nguyên đa đảng, những hợp pháp hiện tại những bước tiếp xác sau đây thì mới có hòa giải thực. Trước hết là cần xác định thực thể trong cộng đồng dân tộc, vì đó là nguyên tắc. Thứ hai, trên các quy định công dân cho dân tộc VN và danh dự cho những người bỏ lãng nhấc. Đây là văn đọc quy định và danh dự. Và cuối cùng, để được thống nhất theo Hồ Chí Minh và vượt bỏ đi những vòng hào quang giải phóng chúng Pháp, chúng M để lại để tiếp tục thống nhất cho Dân Tộc, giải phóng miền Nam. Những cuộc chiến này thì lý do chính đáng, phí phạm xương máu để ngạo, và tất nhiên không có chính nghĩa.

1.1. Xác Định Thực Thể - Đường CSVN phải xác định rõ thực thể của họ trong cộng đồng dân tộc. Đây là văn đọc nguyên tắc.

Tổ Thanh Niên bên Pháp của Nguyễn Ái Quốc (tức Hồ Chí Minh) sáng ra ngày 20-12-1926

viết: "Chỗ nghĩa ái quốc là một điều nguy hiểm", và "Giai cấp vô sản không có tư quốc". Tờ Ngông i Cùng Khố (Le Paria) cũng của Nguyễn Ái Quốc, năm 1931 xác định lại một cách rõ ràng hơn: "Vô sản Đông Dương không có tư quốc". Qua hai bài báo, người CS đã phơi bày 2 yếu tố căn bản liên hệ giữa con người và đất nước là tư quốc của mình và lòng yêu nước. Chỗ a hệt, không biết bao nhiêu sách vở, bao nhiêu bài viết ngày nay đổ đốn kể là số liệu cho biết đảng CSVN là một chi bộ của Đệ Tam Quốc Tế CS, và Hồ chí Minh là một cán bộ của tổ chức quốc tế này. Chính HCM khi còn mang tên Nguyễn Ái Quốc đã tuyên bố: "Nhìn chung thế của Quốc Tế CS giống quy luật vận động cách mạng nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ" Nhìn thấy người CS lấy tư cách gì để nắm quyền cai trị đất nước khi họ tự nhận mình vô tư quốc? Và cầm quyền để phớt lờ cho ai khi họ phơi bày chỗ nghĩa ái quốc? Họ phơi bày tư quốc tức là phơi bày tư cách công dân của mình. Vậy họ có còn là thành phần trong cộng đồng dân tộc không? Họ có còn là công dân của nước VN không? Nếu người CS không xác định rõ vận động này, thì tất nhiên việc đổ ra vận động hoà giải giữa đảng CS với nhân dân VN rõ ràng là một chuyện tào lao phi lý.

Một chuyện quan trọng khác nữa mà đảng CSVN cũng cần phải làm sáng tỏ trước khi bắt tay nói chuyện hoà giải. Đó là việc họ phải phơi bày công khai cho nhân dân VN biết nội dung toàn bộ các bản Hiệp ước và biên giới và vế lãnh hải mà họ đã âm thầm ký kết với đảng CS Trung Quốc. Đã thế lâu, vì nhân dân Vietnam không được cho biết nội dung các Hiệp ước này nên dẫu luận nghị và gán tội cho là đảng CSVN bán nước. Đảng CS cần minh bạch chuyện quan trọng này với nhân dân. Họ có quyền bí mật bán. Sự phán xét là quyền của cả đảng bào Nôu nhân dân Vietnam nhận định như thế nào về cái tội bán nước. Nếu đảng CS đã thế sự phạm tội bán nước thì việc đổ ra vận động hoà giải không còn cần thiết nữa. Nhân dân Vietnam nhận thấy quy tắc không dung thứ cho bất cứ ai phạm tội bán nước. Kể bán nước, kể đảng lừa bán nước, và nhúng tay đảng chung hàng ngũ với nhúng tay bán nước đều là bán nước cả. Như vậy, thay vì đổ ra vận động hoà giải, giải quyết tội phạm bán nước như thế nào tùy thuộc thẩm quyền của công luận, của luật pháp quốc gia, và của lịch sử sau này.

2.2 Trại Lội Danh Dò Và Các Quyển Công Dân - Đảng CSVN phải trả các quyển tố do căn bản lại cho nhân dân VN và danh dò cho những người bị lăng nhấc. Đây là vận động quyển lại và danh dò.

Khi chiếm được miền Nam, CS gom chung tất cả miền thành phần dân tộc tại miền Nam vào một giòng gọi là "Ngô y". Rồi thế đó phân ra thành ngô y quân, ngô y quyển, và dân ngô y. Đó là một sự lăng nhấc đầu đốn và tội họ nhận tội sâu trong tâm thức miền người dân miền Nam không phải là CS. Với thế này cho đến bây giờ vẫn còn rộ máu tươi hàng ngày. Nếu thế tâm hoà giải, đảng CS cần phải tội thì nói lên một lại xin lại công khai với nhân dân miền Nam. Người CS thế hào vớ tình thế yêu nước của họ thế nào là quyển của họ, nhúng tay không thế phơi bày lòng yêu nước của nhân dân miền Nam. Người miền Nam yêu nước theo đảng lại và cung cách riêng của người miền Nam. Chỗ Nghĩa Xã Hội không phải là di sản Vietnam. Do đó người miền Nam không yêu thích Chỗ Nghĩa Xã Hội tuy thế không có nghĩa là họ không yêu nước.

Riêng thế với đảng bào tố nạn, không có ai dù yêu nước đến đâu, muốn thế xây dựng thế nước với thân phận của một tên ma cô, hay đi đi m, hay cầm bã xã hội, nhúng danh thế khố mà Phạm Văn Đông, thế thế thế của chế độ CS liệng theo sau liệng nhúng người chế y thế chế

đ b o tàn này. Tr v giúp n c v i thân ph n đó không khác gì h n là tr v nh m t tên đ y t b y t s ă n n h i l i van xin s tha th c a CS. n u mu n hoà gi i th c s , đ ng CS cũng ph i công khai xin l i c ng đ ng t n n t i h i ngo i và rút l i nh ng l i l thô b và vô giáo đ c kia. Không th khi gi n đ ghét b thì ch i b i là ma cô, đ đ m. R i khi c n đ n thì l i đ gi ng b đ là khúc ru t ngàn đ m. Mu n nói chuy n t t mà xu ng n c h c p nh v y xem ra n ng mùi và l m gi ng l m. Đ ng CSVN nên bi t đ i u đó, b nh ng gi ng đ i u đ u cáng đó đ m i mong nói chuy n hoà gi i đ c.

Không c n ph i bi n ch ng, s th t hi n nhiên là ch đ Xã H i Ch Nghĩa VN là nguyên nhân làm cho nhân dân VN ph i l m than đối kh , sinh linh đ thán, lòng ng i ly tán, kinh t t t h u m t đ nh h ng, xã h i băng ho i, đ t n c m t ch nguy n, ngo i bang xâm l n vv. Đ ng CS ph i thành kh n t ki m đ i m đ th y r ng vi c h t ý áp đ t ch nghĩa CS lên trên dân t c VN là hoàn toàn sai l m. Do đó h ph i tr l i các quy n t do và dân ch l i cho ng i dân. Nh ng vi c đ ng CS c n ph i làm là:

- T c kh c và vô đ i u ki n tr t do cho nh ng tù nhân l ng tâm và tù nhân chính tr .
- Tr l i các quy n t do cho dân chúng, tr c h t là quy n t do ngôn lu n và truy n thông báo chí, t do l p h i và h i h p, t do tôn giáo.
- Gi i tán Qu c H i, bãi b Hi n Pháp và các lu t l mang tính ch t đàn áp và k m k p.
- Gi i tán các t ch c và đoàn th công c dùng đ đàn áp nhân dân nh công an, dân phòng, du kích, các đ n v c đ ng t nh, huy n, M t Tr n T Qu c và các t ch c ngo i vi c a M t Tr n vv. Đ i u ki n này c n thi hành tri t đ ti n t i m t cu c b u c th c s t do và công b ng.

3. Đ p Đ Th n T ng Và V t B Hào Quang Gi T ng- Đ p đ th n t ng H Chí Minh và v t b đ nh ng v ng hào quang gi t ng ch ng Pháp, ch ng M đ m l i đ c l p th ng nh t cho Dân T c, gi i phóng mi n Nam. Nh ng cu c chi n này không có lý do chính đáng, t n kém x ng máu, và càng không có chính nghĩa.

Có hai tr ngại l n nh t mà ng i CS ph i v t qua n u h thành tâm tìm đ n con đ ng hoà gi i Dân T c. Th nh t là th n t ng H Chí Minh (HCM), và th hai là lòng t hào c a ng i CS v công lao đ m l i đ c l p cho T Qu c, gi i phóng mi n Nam. Đây là chuy n gai góc nh t, vì ng i CS và ng i Qu c Gia nhìn nh ng v n đ trên đ i các quan đ i m chính tr khác nhau và theo nh ng góc đ khác nhau. C hai bên đ u t hào v tinh th n yêu n c, nh ng lòng yêu n c c a ng i CS ch là cái áo khoác ngoài l o l t đ che đ u cái thân ph n nô l bên trong c a ng i m c nó. Do đó có nh ng nh n th c khác nhau, và có nh ng đánh giá khác nhau. Tuy nhiên s th c v n là s th c. Dù sao cũng ch có m t s th c khách quan không có gì làm thay đ i đ c. H Chí Minh có ph i là ng i yêu n c không, và đ ng CSVN có gi i phóng dân t c kh i ách th c dân không thì chuy n v n còn đó, l ch s đang tr l i, và th c t cũng đang tr l i. C n c vào nh ng s th t khách quan và nh ng b ng ch ng không th ph nh n mà các nhà vi t s, các nhà biên kh o đã phanh phui, chúng ta th y r ng HCM không ph i là m t ng i yêu n c và các cu c chi n ch ng Pháp, ch ng M do H và đ ng CS lãnh đ o th t s không c n thi t và còn đ a đ t n c đ n ch suy vong nh ngày nay.

3.1 Th n T ng H Chí Minh

Thn tng HCM là n n móng ch đ CS xây trên đó. N n móng s p, ch đ s p theo. CS hi u r t rõ đi u đó nên chúng c tình t o ra nh ng huy n tho i v HCM. Chúng tô v H là cha già dân t c, m t con ng i yêu n c th ng dân, c đ i hi n thân cho t qu c. R i t đó đ ra nào là t tng HCM, đ o đ c HCM v.v. M ng còn đ u kín c a cu c đ i H có th còn l n h n m ng đã đ c ph i ra ánh sáng. Ti u s H do đ ng CSVN vi t ra và m t s sách v do ng i ngo i qu c biên kh o mô t H là m t ông thánh trong l i s ng, và là v anh hùng c a dân t c. HCM đúng th c là m t con ng i c a huy n tho i, nh ng cũng là c a đ i trá. Con ng i th n thánh này đang t t b l t m t n .

Ch ng ai bi t rõ thân th HCM. Đ i khái đ c bi t là H sinh t i làng Hoàng Tru quê m là bà Hoàng th Loan, l n lên t i quê cha làng Kim Liên, huy n Nam Đàn, t nh Ngh An. H mang nhi u ngày sinh khác nhau. Tên th t c a H là **Nguy n Sinh Cung** sau đ i là **Nguy n T t Thành**

, con c a m t viên th ký B L tri u đình Hu là Nguy n Sinh S c. Th nh ng trong su t cu c đ i, H có t i trên 100 tên và bí danh khác nhau. Ngay cái tên H Chí Minh cũng là m t huy n tho i. Có tài li u vi t r ng HCM là tên hi u c a c H H c Lãm H ăn c p đ xài. Nh ng cũng có tài li u vi t r ng HCM là tên trên căn c c c a m t gã ăn mày homeless, t c vô thân, ng i T u. Ng i ăn mày ch t, Nguy n T t Thành ăn c p đ c t m th căn c c c a ông ta r i mang tên ông ta luôn. Ngày x a n n xài căn c c l u bên T u r t th nh hành. Cái hào quang cách m ng, c u n c đã che l p đi b n tính gian ác, đ i trá, l u manh, b p b m và nh ng t i ác c a H. H sang Pháp là đ xin vào h c tr ng Thu c Đ a ra làm quan ch không ph i bôn ba tìm đ ng c u n c. H ăn c p th v n c a ng i khác, vi t sách đ t ca t ng mình, bán c Phan B i Châu cho Pháp, làm m t báo viên cho m t thám Pháp, Nga, và M . H là cán b ăn l ng c a đ ng CS Liên Xô. H ra l nh gi t bà Cát Thanh Long, ng i đàn bà đã hy sinh r t nhi u cho H và cho đ ng CS. Có th nói H đi đ n đâu là l ng g t tình c m ph n đ n đó. Pháp H l y v đ m. Sang Liên Xô H c p v c a đ ng chí là Nguy n Th Minh Khai. Qua Trung Hoa H l y v T u. V H n i Cô Nông th Xuân v i H m t th i gian có con r i b H ra l nh th tiêu. Ít n a H có hai đ a con r i nh ng không đ c th a nh n là

Nguy n T t Trung

và

Nông Đ c M nh

. Chuy n v đ i t c a H thì nhi u l m, có tài li u đàng hoàng, không sao k cho h t đ c. Xin trích đ n tài li u H vi t đ n xin h c tr ng Thu c Đ a làm b ng ch ng. Tài li u b ng ti ng Pháp đ c đ ch sang ti ng Vi t:

Marseille ngày 15 tháng 9, 1911

□

Kính g i T ng Th ng C ng Hoà Pháp

□

Tôi hân h nh th nh c u Ngài vui lòng cho tôi đ c ân đ c vào theo h c Tr ng Thu c Đ i v i t cách n i trú.

H n nay, tôi làm công cho hãng Chargeurs Réunis Amiral Latouche Tréville đ sinh s ng.

Tôi hoàn toàn túng qu n và ham mu n đ c h c hành. Tôi c ao tr nên h u ích cho n c Pháp trong t ng quan đ i v i đ ng bào tôi, đ ng th i có th giúp đ ng bào tôi h ng nh ng l i ích c a h c v n.

Tôi sinh đ t i Ngh An, Trung K .

Trong khi ch đ i m t s tr l i mà tôi hy v ng là thu n l i cho tôi, T ng Th ng hỷ nh n n i đây lòng b t n tr c c a tôi.

Nguy n T t Thành,

Lá th trên cho th y HCM vì gia đình túng qu n ph i bốn ba x ng i đ tìm k sinh nhai ch không ph i đi tìm đ ng c u n c. Xin h c tr ng Thu c Đ a đ ra làm quan cho Pháp là m c đích c a H . M t th n t ng nh v y mà đ ng CSVN hô hào toàn dân h c t p đ o đ c c a h n? Còn gì m a mai h n! Đ o đ c H nh th . y v y mà c n c ta trong m i nhà ph i đ t nh H trên c bàn th t tiên. C n c b b p. Bao nhiêu th h VN b b p! Dân t c VN đã tr ng thành và đang s ng trong th i đ i vẫn minh “dot com” không th đ b l a b p nh con nít mãi n a.

3.2 Hào Quang Gi T ng

Hi n nay đa s cán b CSVN có th đã bi t rõ b n ch t gian ác, l u manh c a H , nh ng h v n ng ng m H v tinh th n yêu n c và công lao H đã hi n dâng cho T Qu c. Đi u này đã tr thành đ c tin không có gì lay chuy n n i đ i v i ng i CS nên khó t y xóa đ c. Ch ng th mà ông Tr n Anh Kim, m t ng i có tên tu i trong gi i tranh đ u cho dân ch i trong n c v n đánh giá H có 9 công 1 t i đ i v i đ t n c. Công c a H cũng k là công c a đ ng b i vì H và đ ng CS là hai th c th không th tách r i nhau. Nh ng công lao này t o nên hào quang cho đ ng, cũng là cho t t c m i đ ng viên. V m t này H m i chính là th n t ng c a ng i cán b CSVN. Tuy nhiên, v i nh ng khám phá v H , hi n nay b t c ng i VN nào i ngo i cũng có th d dàng đánh tan nh ng huy n tho i v m t này c a HCM.

Tr c h t HCM không ph i là ng i yêu n c. N u H yêu n c, H đã không bán c Phan B i Châu cho Pháp. N u H yêu n c, H đã không giàn đ ng t n tu ng gi t TT Ngô Đình Di m vì chính H cũng đã ph i nhìn nh n “Ngô Đình Di m là ng i yêu n c theo cách th c c a ông ta”. H còn ra l nh gi t ho c th tiêu nhi u nhà ái qu c khác. N u yêu n c, H đã không ký Hi p c S B 03-3-1946 đ m i Pháp tr l i VN và sau đó ngày 19-5 long tr ng đón ti p quân đ i Pháp vào Hàn i. T Le Paria (Ng i Cùng Kh) c a H vi t “Vô s n Đông D ng không có t qu c”. C th đ i đây là bút tích c a H ch ng t H là tay sai c a Liên Sô. Tài li u b ng ti ng Nga đ c đ ch sang ti ng Vi t:

.Đ ng chí Stalin kính m n !

□

Tôi g i cho đ ng chí đ án c i cách ru ng đ t c a Đ ng Lao Đ ng Vi t Nam. Đ án này tôi đã hoàn thành v i s giúp đ c a 2 đ ng chí Liu Shaoshi và Van Szia-Sian. Đ ngh đ ng chí tìm h i u và đ a ra ch th v đ án này.

G i t i đ ng chí l i chào c ng s n

H Chí Minh

31-10-1952

M t ng i đã mạnh tâm bán c Phan B i Châu cho Pháp, ký Hi p Đ nh m i Pháp tr l i VN,

rồi lại chúng Pháp vì lòng yêu nước, dĩ nhiên đó không nên chỉ lý luận sao? Chúng ta có thể giải thích chuyển đổi lý này bằng cách đặt nước Pháp vào bối cảnh thế giới sau thế chiến, để chúng ta xét tổng quan giữa Pháp với các thuộc địa của Pháp vào lúc đó.

Có hai số kiện quan trọng sau Thế Chiến II cần lưu ý. Một là Phong Trào Dân Tộc Tự Quyết trên thế giới dâng cao, đặt ra vấn đề độc lập. Và hai là nước Pháp đã kiệt quệ sau chiến tranh. Thế kỷ 20 chúng ta quan sát 3 giữa Pháp, Algeria và VN làm chứng sự lý luận thì sẽ nhìn ra vấn đề. Algeria và VN đều là thuộc địa của Pháp. So với VN, Algeria lý tưởng hơn rất nhiều cho nước Pháp chỉ làm thuộc địa. Algeria rộng gấp gần 8 lần nước VN nhưng lại không đông dân bằng VN. Thế là có Nam Kỳ mới là thuộc địa của Pháp. Nam Kỳ là vùng đất nông nghiệp trong khi Algeria cũng có nông nghiệp cánh đồng bao la trồng bông, lúa mì và cây olive. Để biết Algeria lại có mỏ dầu đã được khai thác.

Thị trấn Alger của Algeria chỉ cách hơn 100 km Marseille của Pháp chỉ cách ngang biển Trung Hải khoảng 600 km lý, rất gần nhưng hàng không và đường biển, đường đi lại hơn cả Alaska và nước Mỹ mainland hiện nay. Trong khi đó thì nước Pháp thì VN phải đi nửa vòng trái đất. Một mình miền Nam hơn 10 triệu người, theo Olivier LeCour Grandmaison, sử gia Pháp, GS môn Chính Trị thì đây là nước Evry-Val d'Essonne, nước Pháp đã phải thi hành chính sách diệt chủng đối với người Algerian và biển xanh này thành một phần thống nhất của nước Pháp (The French pursued a policy of extermination against the Algerian and made Algeria an integral part of France - Coloniser, Exterminer-Sur La Guerre et l'Etat Colonial, 2005).

Sau Thế Chiến II, De Gaulle ý thức rằng chính sách thuộc địa đã đến hồi cáo chung. Ông trả độc lập lại cho người Algerian. Nói chung, với các thuộc địa cũ, nước Pháp thừa hiểu rằng họ không thể áp đặt trực tiếp chính sách đô hộ thuộc địa, mà chỉ cần ý làm sao giữ lại các quy định kinh tế và văn hóa mà thôi. Bởi thế thì mới hiểu được rằng nước Pháp không có lý do gì trả lại chỉ VN làm thuộc địa một lần nữa. Vào ngày 05-6-1948 qua Hiệp ước Vịnh Hổ Long, nước Pháp đã trao trả độc lập cho Hoàng Đế Bảo Đại rồi. Sự thật rõ ràng là vì nước Pháp trao trả độc lập VN vào tay vua Bảo Đại chỉ không cho HCM nên họ mới chúng Pháp. Tuy nhiên cũng chưa đúng hoàn toàn. Như trên chúng tôi đã phân tích, cao trào Dân Tộc Tự Quyết trên thế giới lúc bấy giờ lên rất cao, họ biết chắc chắn Pháp không thể nào nuốt trôi VN, nhưng Y vấn phát sinh cuộc chiến giữa Pháp vì một lý do thật kín và rất quan trọng khác. Đây với họ và đảng CS, chúng Pháp chỉ là "Địch". Tiêu diệt các đảng phái quốc gia và những nhà ái quốc để độc lập mới chính là "Địch" của cuộc chiến. Chúng Pháp, họ chỉ là có ý muốn cái áo chính nghĩa để che đậy dã tâm dẫm đạp vào cho màn tiêu diệt quốc gia mà thôi.

Sau này cũng vậy thôi, họ và đảng CSVN muốn chiêu bài chúng M để chiếm miền Nam. Khi CS phát sinh cuộc xâm lăng, miền Nam là một nước Cộng hòa độc lập có chủ quyền, được nhiều nước trên thế giới công nhận và thiếp lập bang giao. Người lãnh đạo miền Nam là một nhà ái quốc chân chính được thế giới kính trọng, luôn nhận được sự ủng hộ từ các nước vào giúp. Họ biết rằng có xúi bẩy bên cán bộ miền Nam nào cũng không thể đứng đầu chính phủ VNCH. Xua quân miền Bắc vô thì rõ ràng là xâm lăng. Vì thế CS bắt buộc phải dùng thành công bên có lập bang bằng cách lập công ty với M để bàn tay của một nhóm Phái Giáo dân họ TT Ngô Đình Diệm. TT Diệm bắt giữ, bắt vào bẫy của VGCS đem quân vào VN thì ra lý do để CS miền Bắc xua quân tràn xuống miền Nam. chiến tranh giữa là chúng M cứu nước của VGCS, chúng M cũng vậy thôi là Diệm, xâm lược miền Nam mới là Diệm của

cu c chi n. Chiêu bài ch ng M c u n c cũng l i là cái áo chính nghĩa d m CS m c vào đ th c hi n tham v ng. Không có cái chiêu bài này CS không có lý do xâm lăng mi n Nam.

Vnđ đã rõ ràng, nh ng ng i CS không nh n th c đ c đ u đó. H v n coi hai cu c chi n tranh là có chính nghĩa, và do đó đ i v i h vi c đ ng CS cai tr đ t n c là chính đáng. Có hai lý do khi n ng i CS không th v t b cái hào quang ch ng Pháp ch ng M . Th nh t là lòng t hào v tinh th n yêu n c và th hai là nh ng quy n l i v t ch t h đ c đ n bù sau khi chi n tranh ch m đ t. Nhi u ng i đã hy sinh c tu i thanh xuân. Có nh ng cán binh năm sáu ch c tu i đ ng vào sinh ra t trong su t hai cu c chi n. H t hào là đã chi n đ u cho T Qu c ch b i vì h không th t ng t ng đ c r ng h đã b đ ng CS l i đ ng. Còn s ng sót đ c, h ô m l y s t hào đó. Đ ng CS nh i s h r ng đ u i M , đ u i Pháp th ng nh t T Qu c là công lao c a ho. Bây gi n u b o h ph i v t b cái hào quang đó đi thì h ch ng còn l i đ c cái gì. H không d dàng ch p nh n mình tr thành tr n tr i. H không th ph đ nh đ c chính mình, k c nh ng ng i đ c g i là ph n t nh. H n n a trên th c t công lao đó c a h cũng đã đ c đ ng đ n bù. T t c m i đ ng viên đ u đ c đ ng đ i ng sau chi n tranh. L p tr đang c m quy n thì n m các ch c v béo b trong gu ng máy cai tr . Nh ng cán b lão thành đ u đ c cung c p nhà c a, l ng h u, và nh ng ti n nghi sinh s ng hàng ngày đ y đ . Con cái c a h b o đ m có công ăn vi c làm t t. Nh ng quy n l i v t ch t kia đánh đ i b ng x ng máu m i có đ c thì làm sao mà b .

Nói tóm l i, vi c khó nh t trong vnđ HHHG là làm th nào cho ng i CS hi u đ c r ng h đã b HCM và đ ng CS l i đ ng. Cái hào quang dành đ c l p dân t c, th ng nh t T Qu c chi là hào quang d m. H c n nhìn vào s th t: HCM là m t tên bán n c và đ ng CS là m t t p đoàn lính đánh thuê cho ngo i bang, tr c kia là Liên Xô, bây gi là Hán c ng.

(còn ti p)

Duyên-Lãng Hà Ti n Nh t